

Uz debašu pasākumu **"Debating Threats to Democracy"** bija ieradušies ne tikai 150 skolēni, bet arī debašu treneri, tiesneši un eksperti no 15 dažādām Eiropas valstīm. Pasākums bija daudzpusīgs- bija iespēja būt daļai no mediju grupas, kas apkopoja pasākumā pavadītos mirkļus un notikumus, piedalīties dažādās interesantās darbnīcās, kuru laikā tika apspriestas globāli svarīgas tēmas, citrīz pat caur dažādiem spēļu elementiem, kā arī dienas beigās varēja piedalīties debatēs ar šādām rezolūcijām – This house believes natural resources should belong to the world not a specific country un This house believes nothing is true and everything is debatable. Tika arī dota iespēja rakstīt visu dalībvalstu kopējo policy brief par tēmu "draudi demokrātijai", kas atbilstu visiem Eiropas Savienības standartiem un vēlāk tiktu prezentēts Lietuvas Republikas parlamenta ēkā. Paralēli šīm aktivitātēm tika organizētas sava veida lekcijas gan iekštelpās, gan brīvā dabā.

Katru dienu vairākas (aptuveni 5) darbnīcas norisinājās vienlaicīgi, tāpēc katram dalībniekam tika dota iespēja izvēlēties sev tīkamāko. Viena no darbnīcām, kuru bija iespējams apmeklēt, bija saistīta ar nacionālismu. Zinoša sieviete, talantīga oratore vārdā Ioana Covei vadīja spēli "nacionālisms 21. gadsimtā", kurā 3 dažādām komandām bija jāizstāvē savas izgudrotās "valsts" intereses, balstoties uz nacionālisma pamatprincipiem. Lai gan šī spēle izklausās bērnišķīga, tā tomēr daļēji atspoguļo mūsdienu sabiedrību un tās problēmas, sākot no bēgļu krīzes līdz pat slavenajam Brexit. Ja runājam par patvēruma meklētājiem, tad nākošā darbnīca bija ļoti pamācoša un aizkustinoša- Mohammed Aqqad, kurš pats bija bēglis no Sīrijas, ir spilgts piemērs, ka ne visi bēgļi ir tādi, par kādiem viņus uzskata ļoti liela daļa apkārtējo. Mohammeds pastāstīja par bēgļu tiesībām, atbildību, ierobežojumiem un pārdzīvojumiem. Diskusijas laikā es, citi jaunieši un treneri no Nīderlandes, Anglijas, Slovākijas u.c. valstīm dalījāmies ar pieredzi, piedzīvoto, dzirdēto un redzēto saistībā ar bēgļu krīzes situāciju. Tas bija lielisks veids, kā gūt ieskatus un iespaidus no pašiem cilvēkiem nevis medijiem vai citiem informācijas kanāliem. Pēdējās darbnīcas tēma bija "intersectionality". Terminam nav precīza tulkojuma latviešu valodā, jo tas ir salīdzinoši jauns un vēl nav izplatīts. "Intersectionality" ir stāvoklis, kad cilvēkam piemīt vairākas īpašības, kuras konkrētajā apvidū var tikt diskriminētas. Ioan Nascu sniedza padziļinātāku ieskatu, ko tas īsti nozīmē, kur tas ir novērojams ikdienā, kā arī deva iespēju izdomāt pašiem tēlu uz kuru varētu tikt attiecināms šis termins.

Gandrīz visas pasākuma norises dienas atradāmies gleznainajā pilsētā Druskininkos. Kūrorta pilsētā atrodas gan SPA un akvaparks, gan muzikālā strūklaka, Svētās Marijas baznīca u.c. apskates objekti. Katru otro vakaru tika organizēts "social gathering evening" jeb pulcēšanās vakars, kad visu delegāciju pārstāvji pulcējās, lai kopā atpūstos un labi pavadītu laiku. Vienu vakaru, piemēram, mēs vērojām folkloras grupas priekšnesumu, kura laikā visus pasākuma dalībniekus aicināja dejot. Pēdējā dienā visām valstīm bija sevi jāprezentē. Šis, manuprāt, bija visinteresantākais vakars, jo mēs ne tikai prezentējām savu valsti un ieguvām sertifikātus, bet arī visi ļāvāmies kopīgai deļai un vakara noslēgumā bija iespēja skatīties ko nebijušu- treneru debati ar amizantu humora piesitienu. Pēdējā pasākuma dienā mēs braucām uz Viļņu. Netālu no tās apmeklējām Traķu ezerpili, kas celta uz nelielas ezera salas. Pēc tās apmeklējuma braucām uz Lietuvas Republikas parlamenta ēku, kur 7 jaunieši, divi no tiem latvieši, prezentēja policy brief, kas balstījās uz 3 galvenajām problēmām- ekstrēmistu politiskās partijām, politiskās apātijas un sociālās atstumtības riska iedzīvotāju grupām.